

Leo heräsi herätyskellon pärinään. Hän sammutti kellon ja nousi. Hän teki aamutoimet ja lähti pienestä asunnostaan, joka sijaitsi Peilikaupungin keskustassa. Peilikaupunki oli pieni maanalainen kaupunki joka sijaitsi Etelä-Euroopan kuivilla tasangoilla. Kuten muutkin aikansa kaupungit, se sijaitsi maan alla otsonikriisin takia. Otsonikriisi oli seurausta ilmastomuutoksesta ja ydinsodasta. Kun ilmastomuutos oli sotkenut säätilat niin että joillekin alueille ei enää ollut satanut juuri lainkaan vettä ja jotkut taas olivat kärsineet tuhoisista myrskyistä, olivat tutkijat yrittäneet muokata säätiloja suotuisammiksi ruiskuttamalla lentokoneilla kemikaaleja ilmakehään. Vasta liian myöhään oli huomattu että kyseiset kemikaalit vahingoittivat vakavasti otsonikerrosta. Otsonikriisi kärjistyi ydinsodan sytyttyä, jonka seurauksena ilmakehä täyttyi pölystä, joka kuumeni yläilmakehässä vaurioittaen sekin otsonikerrosta. Otsonikriisin seurauksena UV-säteilyn pääsy maanpinnalle moninkertaistui pakottaen ihmiset siirtymään maanalaisiin kaupunkeihin. Leo kulki läpi Peilikaupungin keskustan. Se oli kallion sisälle kaiverrettu avara luola, jonka katossa oli tummennetulla lasilla peitetty aukko. Peilikaupungin asunnot oli kaivettu keskustan luolan seinämiin. Keskustan keskiössä oli tori, jossa myytiin erilaisia ruokia, käyttöesineitä ja palveluita. Noin sadan neliömetrin suuruisella alueella oli lukuisia kojuja. Leo käveli torin ohi ja keskustan laidalta alkavaan, luolan seinämään kaiverrettuun käytävään. Vähän matkan päästä käytävä laajeni toiseksi, hieman keskustaa pienemmäksi aukeaksi. Myös siellä luolan katossa oli suuri tummennettu ikkuna. Paikka oli yksi Peilikaupungin monista puutarhoista, joissa viljeltiin useita syötäviä kasveja, kuten porkkanaa ja perunaa. Tummennettu lasikatto oli välttämätön. Se päästi juuri sopivasti auringonvaloa kasveille kasvua varten torjuen samalla pahimmat UV-säteilyt. Maan pinnalla UV-säteily oli niin voimakasta että se tappoi kasvit. Puutarhan jälkeen tuli toinen kapea käytävä. Leo kulki käytävää pitkin kunnes vastaan tuli, kohta josta pääsi maan pinnalle. Käytävän seinämän viertä kulkivat kapeat metalliset tikapuut. Leo nousi tikapuut ylös ja avasi pyöreän luukun joka johti maan pinnalle. Hän nousi ylös kirkkaaseen auringonpaisteeseen. Ympäri oli kuivaa tasankoa silmäkantamattomiin ja hento tuuli pölytti hiekkaa. Rivistöt valtavia peilejä heijastivat auringon valoa. Ne olivat, paitsi se mistä Peilikaupunki oli saanut nimensä, myös keskeinen osa peilikaupungin sähköntuottojärjestelmää. Peilien rivistöt kääntyivät robotisoitujen varsien varassa seuraten auringon kulkua. Ne keskittivät auringon valoa korkean tornin päässä olevaan säiliöön. Sen seurauksena säiliössä oleva vesi höyrystyi ja pyöritti turbiineja tuottaen sähköä. Leo oli pukeutunut siten ettei lainkaan paljasta ihoa altistunut auringolle. Hänellä oli huppu, kasvot peittävä huivi ja hanskat. Jo aamunkin auringonsäteet riittivät aiheuttamaan lähes välittömiä palovammoja. Lisäksi Leo joutui pitämään paksuja, erikoisen laisia aurinkolaseja jotka muistuttivat 2000-luvun laskettelulaseja. Intensiivinen UV-säteily olisi nimittäin vaurioittanut paljaita silmiä alta aikayksikön. Leo oli ammatiltaan insinööri ja tänään oli hänen vuoronsa valvoa että peilikaupungin sähköntuottojärjestelmä toimi moitteettomasti. Valvontahuone sijaitsi tornin puolivälissä, noin kymmenen metriä vesisäiliön alapuolella. Leo meni valkoisen tornin luokse ja ryhtyi kiipeämään sen kyljessä olevia tikapuita pitkin ylös. Valvontahuone oli sylinterimäinen leveämpi kohta tornissa, ja sinne pääsi sen alaosassa olevasta luukusta. Luukku avautui sisälle valvontahuoneeseen, ja Leo kömpi ylös sen läpi. Hän meni valvontahuoneessa olevan tietokoneen luokse ja käynnisti sen. Koneelta saattoi ohjata ja valvoa peilien varsien kääntymistä. Leo istui koneen ääressä olevalle tuolille. Tämän päiväinen työ olisi lähinnä odottamista ja katsomista. Täytyi vain seurata peilejä siltä varalta että jotain poikkeavaa sattuisi. Kun oli kulunut kaksi tuntia täysin ongelmitta, alkoi tietokone yllättäen hälyttää. Leo tarkensi katseensa näyttöruudulle. Kyseessä oli tutkan antama varoitus lähestyvistä kohteista. Tutkan

pääasiallinen tehtävä oli varoittaa lähestyvistä hiekkamyrskyistä. Peileille oli olemassa suojukset jotka saattoi aktivoida hiekkamyrskyn lähestyessä. Ne olivat tärkeitä sillä voimakas hiekkamyrsky saattoi naarmuttaa peilejä ja siten heikentää niiden heijastuskykyä. Kohde lähestyi ja Leo vilkaisi valvontahuoneen ikkunasta horisonttiin. Siellä näkyi pölypilvi, jonka keskellä oli tumma piste. Leo poimi valvontahuoneessa olevan lipaston laatikosta kiikarit ja katsoi uudestaan lähestyvää kohdetta. Silloin hän näki että kyseessä ei ollut hiekkamyrsky vaan jotain vielä vakavampaa. Peilikaupunkia lähestyi joukko vaeltavia rosvoja. Pölypilvi syntyi kymmenien moottoripyörien, autojen ja mönkijöiden renkaiden raapiessa rutikuivaa maata. Leo ilmoitti lähestyvistä rosvoista Peilikaupungin sotilaiden päämajaan. Ei mennyt aikaakaan kun maassa olevista luukuista alkoi ilmestyä harmaaseen pukeutuneita miehiä kivääri kädessä. Peilikaupungin sotilaiden kiväärit toimivat paineilmalla ja ammuksiset olivat tiiviiksi puristettua lasia. Metallit olivat nimittäin sen verran harvinaisen resurssi, ettei niitä sopinut tuhlaa ammuksiksi. Piipitoista hiekkaa sen sijaan oli ylen määrin, ja siitä saatiin lasisia ammuksia. Sotilaat asettuivat aseisiin suurten peilien katveeseen odottamaan rosvojoukon lähestymistä. Leolla oli vielä yksi yllätys lähestyvälle rosvojoukolle. Peilikaupungilla oli nimittäin eräs ainutlaatuinen puolustusmekanismi. Leo avasi tietokoneelta ohjelman nimeltään Arkhimedeon kuolemansäde, ja aktivoi sen. Silloin kaikki Peilikaupungin peilit alkoivat kääntyä varsiansa varassa ja asettua uusiin aseisiin. Maasta nousi suuri metallinen putki kääntyvien varsien varassa. Putken molemmissa päissä oli lasilinssit, ja se muistuttikin siksi valtavaa kaukoputkea. Peilit asettuivat siten että, ne ohjasivat auringon valoa putken toisesta päästä sisään. Putken linssit kokosivat valonsäteistä yhden polttavan säteen, kuin lasersäteen. Rosvojoukko lähestyi, kun samassa yksi autoista syttyi palamaan. Joukkio hajaantui palamaan syttyneen auton ympäriltä. Auto pysähtyi ja sen sisällä olevat rosvo syöksyivät ulos. Juuri kun he olivat sen ehtineet tehdä, tulipalo saavutti bensatankin ja auto räjähti leimuavana tulipallona. Leo ohjasi tietokoneelta peilijärjestelmää ja ohjeisti sen ottamaan uuden kohteen toisesta autosta. Peilit ja putki kääntyivät ja ottivat uuden asennon. Säde kohdistui uuteen autoon ja sai sen konepellin syttymään palamaan. Muu rosvojoukko ehti jo peilirivistöjen laidalle. Alkoi tulitaistelu, jossa lasiset ammuksiset sinkoilivat. Myös rosvojen aseissa oli lasista valmistettuja ammuksia. Leo auttoi sotilaita vielä kääntämällä peilejä siten että ne häikäisivät rosvoja. Lopulta sotilaat saivat rosvo peräännyttämään. Nämä pakenivat peilirivistön laidalle jättämilleen ajoneuvoille ja kaahasivat pois. Taistelu oli ohi suhteellisen nopeasti vaatien vain muutaman kuolonuhrin.